

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/58/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200688
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: mjr. Ing. C. D., bytom T. XX/XXX, N., zastúpeného JUDr. Magdalénou Kuciaňovou, advokátkou so sídlom Nitrianska 5, Piešťany, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - oznámenia Personálneho úradu Bratislava č. PÚ-75-4/2009-CPČ zo dňa 29. januára 2009, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 141/2012-93 zo dňa 01. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 141/2012-93 zo dňa 1. apríla 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 5S 141/2012-93 zo dňa 01.04.2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiu - oznámeniu Personálneho úradu Bratislava č. PÚ-75-4/2009-CPČ zo dňa 29.01.2009. Konštatoval, že žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Zdôraznil, že jednou z podmienok preskúmania rozhodnutia správneho orgánu podľa § 247 ods. 2 OSP je, že musí ísť o rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť až po povinnom využití riadneho opravného prostriedku v správnom konaní. Preto vyslovil, že žalobca mal proti oznámeniu o skončení služobného pomeru zo dňa 29.01.2009 podať odvolanie, o ktorom by žalovaný rozhodol a až po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia mohol žalobca podať žalobu podľa § 247 OSP.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP navrhujúc, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 141/2012-93 zo dňa 01.04.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že vydaním napadnutého oznámenia zo dňa 29. januára 2009 žalovaný porušil procesný a zákonný postup skončenia služobného pomeru podľa § 72 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“), čo podľa žalobcu potvrdil aj krajský súd v napadnutom uznesení na jeho 3. strane. Ďalej uviedol, že toto porušenie už nie je možné konvalidovať akýmkoľvek rozhodnutím, a to s ohľadom na nemožnosť dodržania zákonnej lehoty podľa § 72 ods. 2 cit. zákona. Mal za to, že oznámenie nie je možné vnímať ako rozhodnutie, nakoľko vedúci služobného úradu sa uvedenými ustanoveniami neriadil a nerozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Doplnil, že oznámenie nemožno chápať ako rozhodnutie, keďže neobsahuje jeho materiálne náležitosti (výrok, odôvodnenie a poučenie). Správnomu orgánu prvého stupňa vyčítal, že nesprávnym úradným postupom dospel k rozhodnutiu, v prípade ktorého nie je možné určiť, či je proti nemu prípustné odvolanie alebo nie, nakoľko chýba poučenie. Zdôraznil, že z uvedeného dôvodu žalobca nemohol podať odvolanie a splniť tak podmienku vyčerpania riadnych opravných prostriedkov na ďalší postup podľa § 247 OSP.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne. Uviedol, že žalobca bol v stálom služobnom pomere profesionálneho vojaka od 01.01.1998, pričom od 15.02.2003 bol ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník - špecialista oddelenia stálych zmien centra riadenia operácií Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky v hodnosti major. Následne dal do pozornosti, že dňa 01.09.2005 nadobudol účinnosť zákon č. 346/2005 Z. z., na základe ktorého došlo k výrazným zmenám v právnom postavení profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky. Nový zákon vymedzil nové podmienky výkonu štátnej služby profesionálnych vojakov a v prechodných ustanoveniach vymedzil aj právne postavenie tých profesionálnych vojakov, ktorých služobný pomer vznikol podľa predchádzajúcich právnych predpisov. Ďalej uviedol, že v zmysle § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. na prepustenie zo služobného pomeru profesionálneho vojaka nestačí len samotné uplynutie doby výsluhy v hodnosti, ale súčasne musí byť splnená aj ďalšia podmienka, teda aby profesionálny vojak nebol zaradený do programu udržiavania. Rovnako tak poukázal na skutočnosť, že na skončenie služobného pomeru priamo zo zákona podľa § 196 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z., teda uplynutím doby výsluhy v hodnosti, sa zaradenie do programu udržiavania nevyžaduje. Vyjadril sa, že už len táto skutočnosť odôvodňuje záver, že v prípade uplynutia doby výsluhy v hodnosti uvedenej v § 195 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. dochádza ku skončeniu služobného pomeru priamo zo zákona podľa § 196 ods. 2 písm. a/. Taktiež dal do pozornosti, že v zákone č. 346/2005 Z. z. sú upravené dve rozdielne doby výsluhy v hodnosti, keď v § 195 ods. 1 tohto zákona, teda v prechodných ustanoveniach sú ustanovené doby výsluhy v hodnosti, ktoré sa vzťahujú na § 196 ods. 2 cit. zákona a v základných ustanoveniach zákona v prílohe č. 1 k zákonu sú ustanovené doby výsluhy v hodnosti, ktoré sa vzťahujú na § 70 ods. 1, 2 cit. zákona. Ďalej uviedol, že v prípade skončenia služobného pomeru prepustením z dôvodu uplynutia doby výsluhy v hodnosti podľa § 70 ods. 1, 2 cit. zákona sa musí vychádzať z dĺžky uplynutia doby výsluhy v hodnosti podľa prílohy č. 1 k zákonu. Z dôvodu uplynutia doby výsluhy v hodnosti uvedenej v § 195 ods. 1 cit. zákona teda profesionálny vojak nemôže byť zo služobného pomeru prepustený podľa § 70 ods. 1 písm. j/ alebo ods. 2 písm. a/ tohto zákona. V prípade skončenia služobného pomeru podľa § 196 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. sa musí vychádzať z dĺžky doby výsluhy v hodnosti podľa § 195 ods. 1 cit. zákona. Dĺžka doby výsluhy v hodnosti podľa prílohy č. 1 k zákonu však nekorešponduje vždy s dĺžkou doby výsluhy v hodnosti podľa § 195 ods. 1 tohto zákona. Iba v prípade hodností desiatnik, nadpráporčík a podplukovník sú doby výsluhy v hodnosti podľa oboch ustanovení rovnaké. Avšak ani podľa § 196 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. nemusí služobný pomer profesionálneho vojaka skončiť až uplynutím doby výsluhy v hodnosti uvedenej v § 195 ods. 1 cit. zákona, ale môže skončiť aj skôr, ak

profesionálnemu vojakovi už pred uplynutím tejto doby výsluhy v hodnosti uplynie maximálna doba služby alebo dosiahne vek 55 rokov. Poukazujúc na § 196 ods. 10, 14 a 16 zákona č. 346/2005 Z. z. tvrdil, že služobný pomer žalobcu skončil priamo zo zákona podľa § 196 ods. 2 písm. a/ tohto zákona. Mal za to, že ak by mal služobný pomer žalobcu skončiť prepustením, v ustanovení § 196 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. by táto skutočnosť musela byť výslovne uvedená tak, ako tomu je v § 196 ods. 10, 14 a 16 cit. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP.

Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdному prieskumu. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov je potrebné mať na zreteli aj charakter napádaného rozhodnutia v zmysle ustanovení § 244 ods. 3, § 247 ods. 2 OSP, teda či ide o rozhodnutie, ktoré

- bolo vydané v správnom konaní,
- zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb alebo sa priamo dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností fyzických alebo právnických osôb,
- po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (odvolanie, rozklad) nadobudlo právoplatnosť.

Žalobou v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a ktorým bol žalobca podľa svojho názoru ukrátený na svojich právach (§ 247 ods. 1, ods. 2, § 250 ods. 4 OSP). To znamená, že žaloba má smerovať proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je preskúmaná v spojení s právoplatným rozhodnutím správneho orgánu druhého stupňa a ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje rovnaké vady ako druhostupňové rozhodnutie, je možné ho zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 OSP, ale vždy len v spojení s právoplatným druhostupňovým rozhodnutím, nie samostatne. Zákom stanovená podmienka vyčerpania riadnych opravných prostriedkov je namieste preto, aby súd nenahrádzal odvolací správny orgán.

Od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v druhom stupni sa odvíja aj lehota pre podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 2 OSP (dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia - oznámenia Personálneho úradu Bratislava č. PÚ-75-4/2009-CPČ zo dňa 29.01.2009, ktorým sa žalobcovi oznamuje, že jeho služobný pomer profesionálneho vojaka skončí dňa 09.02.2009, nakoľko tento sa podľa § 196 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z. z. zmenil odo dňa 01.09.2005 na dočasnú štátnu službu do uplynutia doby výsluhy v hodnosti do 09.02.2009.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Bratislave, že žalobca v žalobe napadol prvostupňové rozhodnutie - oznámenie, proti ktorému bolo možné podať opravný prostriedok - odvolanie. Nešlo teda o právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo možné napadnúť žalobou v správnom súdnictve (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Nebola splnená základná podmienka konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 ods. 2 OSP), ktorá umožňuje preskúmať právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Odvolacia námietka žalobcu, spočívajúca v tvrdení o porušení procesného postupu pri skončení služobného pomeru, keď vo veci nebolo vydané rozhodnutie, ale oznámenie, nebola spôsobilá

spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa síce stotožňuje so záverom krajského súdu, že o prepustení žalobcu zo služobného pomeru malo byť vydané rozhodnutie, avšak rovnako považuje za potrebné dať do pozornosti, že za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu už niekoľko rokov ustálenej súdnej praxe považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 7 správneho poriadku. Preto bolo potrebné, aby žalobca aj v danom prípade využil možnosť podania opravného prostriedku - odvolania.

V prípade žalobou napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu ide o rozhodnutie, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd v Bratislave preto postupoval správne, keď konanie podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP zastavil. Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 141/2012-93 zo dňa 01.04.2014 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.